

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/1974**z dnia 14 maja 2020 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VII – Komitet Regionów**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VII – Komitet Regionów,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0071/2020),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii przez zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. zauważa z zadowoleniem, że w sprawozdaniu rocznym za rok 2018 Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) nie stwierdził w odniesieniu do Komitetu Regionów (zwanego dalej „Komitetem”) żadnych poważnych uchybień w objętych kontrolą obszarach dotyczących zasobów ludzkich i zamówień;
 2. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału, że w łącznych płatnościach za rok zakończony dnia 31 grudnia 2018 r. w odniesieniu do wydatków administracyjnych Komitetu nie wystąpiły istotne błędy, a zbadane systemy nadzoru i kontroli były skuteczne;
 3. zasadniczo wyraża ubolewanie, że rozdział 10 „Administracja” w sprawozdaniu rocznym Trybunału za rok 2018 ma raczej ograniczony zakres i wnioski w nim zawarte są ograniczone, niezależnie od faktu, że dział 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych. uznaje się za obciążony niskim ryzykiem;
 4. zauważa, że Trybunał wybrał dla wszystkich instytucji i organów Unii próbę 45 transakcji z działu 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych; zwraca uwagę, że próbę tę dobrano tak, by była reprezentatywna dla różnych rodzajów wydatków w dziale 5, który stanowi 6,3 % budżetu Unii; zauważa, że Trybunał określił wydatki administracyjne jako obciążone niskim ryzykiem; uważa jednak, że liczba transakcji wybranych w odniesieniu do „innych instytucji” jest niewystarczająca, i zwraca się do Trybunału o zwiększenie ich liczby co najmniej o 10 %;
 5. zauważa, że w 2018 r. budżet Komitetu wyniósł 96 101 000 EUR (w porównaniu z 93 295 000 EUR w 2017 r.), co oznacza wzrost o 3 %; zauważa, że do końca 2018 r. zaciągnięto zobowiązania na 99,3 % wszystkich środków (w porównaniu z 98 % w 2017 r. i 98,7 % w 2016 r.), a 91 % środków wypłacono w 2018 r. (w porównaniu z 89,9 % w 2017 r. i 89,6 % w 2016 r.);
 6. z zadowoleniem przyjmuje ogólnie ostrożne i należyte zarządzanie finansami Komitetu w okresie budżetowym 2018; wyraża zadowolenie, że wskaźnik zobowiązań w tytule 1 „Wydatki związane z osobami pracującymi w Komitecie” wyniósł 99,1 %, a w tytule 2 „Budynki, wyposażenie oraz różne wydatki operacyjne” – 99,6 %;
 7. odnotowuje, że odpowiedź Komitetu dotyczącą poziomu realizacji płatności (76,9 % w 2018 r., 77,1 % w 2017 r. i 74,5 % w 2016 r.) w tytule 2; zauważa, że faktury dotyczące głównie konserwacji i zużycia energii wpływają dopiero na początku kolejnego roku; zwraca się do Komitetu o poprawę sytuacji, w miarę możliwości przez określenie w odnośnych umowach o świadczenie usług warunków dotyczących zrównoważonych płatności w ciągu roku;
 8. odnotowuje niewykorzystane środki w kilku liniach budżetowych, takich jak kursy dla członków (pozycja 1 0 5) – 59,0 %, delegacje służbowe pracowników (pozycja 1 6 2) – 33,3 %, usługi medyczne (pozycja 1 6 3 4) – 77,9 % oraz zagospodarowanie pomieszczeń (pozycja 2 0 0 7) – 92,7 %; przypomina o potrzebie stosowania środków pozwalających ograniczyć przeszacowywanie budżetu;

9. podkreśla, że pomimo działań politycznych Komitetu uważa się, że jego budżet, który wynosi 1 % w dziale 5 budżetu Unii na wydatki administracyjne, jest czysto administracyjny; z zadowoleniem przyjmuje starania Komitetu, aby w codziennej działalności stosować zasady budżetowania celowego oraz jego gotowość do dalszej poprawy wraz z innymi instytucjami i organami Unii; zwraca uwagę na skuteczne narzędzia, takie jak przeglądy wykonania budżetu, mające pomóc w monitorowaniu i poprawie wskaźników wykonania budżetu Komitetu; ogólnie z zadowoleniem przyjmuje podejście Komitetu zorientowane na wyniki;
10. odnotowuje, że Komitet prowadzi centralny rejestr zgłaszanych wyjątków dotyczących nieprzestrzegania procedur wewnętrznych i środków naprawczych; wyraża zadowolenie, że ogólna liczba wyjątków finansowych zmniejszyła się o 6,8 % w porównaniu z 2017 r.;
11. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komitetu w celu skrócenia średniego terminu płatności (zgodnie z rozporządzeniem finansowym płatności należy dokonać w ciągu 30 dni) do średnio 16 dni w 2018 r., co stanowi najlepszy wskaźnik od 10 lat (w porównaniu z 23 dniami w 2017 r., 26 dniami w 2016 r. i 20 dniami w 2015 r.); zauważa, że w 2018 r. nie odnotowano żadnego przypadku wypłaty ustawowych odsetek za zwłokę;
12. zauważa, że Komitet zapoczątkował działania związane z 16 standardami kontroli wewnętrznej za pomocą kwestionariusza, którego celem jest ocena zgodności i skuteczności wymogów określonych dla każdego z tych standardów; odnotowuje pozytywne wyniki tej oceny i wnioski z niej, by zdecydowanie skoncentrować się na standardzie 3 (alokacja pracowników), standardzie 10 (ciągłość działania) i standardzie 12 (informacja i komunikacja) z uwagi na przyszłe wyzwania, takie jak nowy mandat i 25-lecie Komitetu;
13. dostrzega, że monitorowanie funkcji audytu wewnętrznego jest prowadzone przez komitet ds. audytu, w którego skład wchodzi po jednym członku z każdej grupy politycznej z Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych Komitetu oraz jeden doradca zewnętrzny wysokiego szczebla; zauważa, że wyznaczony na 2018 r. cel, aby zamknąć 75 % bardzo ważnych zaleceń po sześciu miesiącach, osiągnięto na poziomie 50 %, a cel, aby zamknąć 100 % bardzo ważnych zaleceń po 12 miesiącach, osiągnięto na poziomie 100 %;
14. przypomina o znaczeniu współpracy międzyinstytucjonalnej, np. umowach o gwarantowanym poziomie usług w odniesieniu do zasobów ludzkich itp. oraz innych porozumieniach administracyjnych; zwraca się do Komitetu o poinformowanie parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej w kolejnym rocznym sprawozdaniu z działalności o kwotach wypłaconych na podstawie takich umów;
15. podkreśla, jak ważne jest wspieranie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych ze względu na ich rolę we wdrażaniu strategii politycznych Unii;
16. zauważa, że umowa o współpracy administracyjnej, zawarta w 2014 r. między Komitetem, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym (EKES) i Parlamentem, wygasła z dniem 31 grudnia 2019 r.; zauważa, że do chwili obecnej umowy z 2014 r. nie renowowano ani nie rozszerzono; jest zdania, że umowa z 2014 r. była nader niewyważona z punktu widzenia Komitetu i EKES (zwanych dalej „komitetami”), które w sumie przeniosły 60 tłumaczy pisemnych do Parlamentu (24 z Komitetu), a w zamian otrzymały jedynie możliwość korzystania z usług Dyrekcji Generalnej ds. Analiz Parlamentarnych (EPRS); z zaniepokojeniem zauważa, że w konsekwencji komitety musiały zatrudnić pracowników kontraktowych i dokonywać outsourcingu usług w zakresie tłumaczeń pisemnych; z zaniepokojeniem zauważa, że aby zrekompensować ograniczenie liczby tłumaczy pisemnych, Parlament przekazuje komitetom dodatkowe środki pieniężne (1 200 000 EUR w latach 2015–2016) na pokrycie kosztów outsourcingu usług tłumaczeniowych, oraz że środki te mogą zostać przeniesione na inne obszary polityki, jeżeli nie zostaną w pełni wykorzystane na outsourcing tłumaczeń pisemnych; jest zdania, że sytuacja ta jest nie do pogodzenia z kryteriami ogólnego ostrożnościowego i należytego zarządzania finansami i należy ją ponownie rozpatrzyć w przypadku przedłużenia obecnej umowy lub podjęcia negocjacji w sprawie nowej umowy; uznaje, że – z politycznego punktu widzenia – umowa ta musi zostać zaktualizowana, aby stawić czoła obecnym wyzwaniom, takim jak nowe wieloletnie ramy finansowe lub nowe zasady polityki spójności;
17. z zadowoleniem przyjmuje kampanię „Rozważania nad Europą/przyszłość Europy”, podczas której zorganizowano łącznie ponad 209 wydarzeń (do lutego 2019 r.); zauważa, że Komitet wykorzystuje ten sukces do opracowania wraz z innymi instytucjami i organami Unii modelu stałych konsultacji z obywatelami europejskimi, aby połączyć debaty lokalne z mechanizmem informacji zwrotnych służącym informowaniu decydentów na szczeblu Unii; wzywa Komitet, aby w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności przedstawił osiągnięte wyniki;

18. ze względów przejrzystości z zadowoleniem przyjmuje wykaz wydarzeń w latach 2017 i 2018 w związku z kampanią „Rozważania nad Europą/przyszłość Europy”, zamieszczony w rocznym sprawozdaniu z działalności Komitetu; odnotowuje nazwiska zaangażowanych członków Komitetu, tytuł, datę i miejsce każdego wydarzenia oraz ogólny koszt w wysokości 41 747,87 EUR w 2018 r. (w porównaniu z 45 505,93 EUR w 2017 r.);
19. docenia sukces Komitetu w mediach społecznościowych – 12 658 polubień na Facebooku w 2018 r. (w porównaniu z 9 013 w 2017 r.) oraz 3 727 obserwujących na Twitterze w 2018 r. (w porównaniu z 3 425 w 2017 r.); dostrzega pomyślnie wykorzystanie ankiety internetowej/aplikacji mobilnej „Wyraź swoją opinię na temat Europy!” w całej Unii; gratuluje Komitetowi nowej strony internetowej, którą otwarto w 2018 r. 101 983 razy (w porównaniu z 43 748 wejściami na stronę w 2017 r.); z zadowoleniem przyjmuje otwarty kurs internetowy w styczniu 2018 r. pod hasłem „Jak najlepiej wykorzystać zasoby UE dla swojego regionu lub miasta”, w którym wzięło udział prawie 15 000 uczestników (w porównaniu z 8 500 w 2015 r. i 5 500 w 2016 r.);
20. wyraża zadowolenie z osiągnięcia Komitetu, jakim jest szersze publikowanie jego badań, których liczba wyniosła 27 i tym samym przekroczyła zakładany cel w liczbie 15; zauważa, że wszystkie z tych badań opublikowano na stronie internetowej Komitetu;
21. zauważa, że 28 sierpnia 2019 r. podpisano porozumienie między komitetami i Komisją w sprawie zamiany budynku Komisji VMA na budynki komitetów BEL 68/TRE 74; zauważa, że zamiana ta wejdzie w życie z dniem 16 września 2022 r.; z niepokojem zauważa, że głównym priorytetem określonym przez komitety w polityce dotyczącej nieruchomości jest koncentracja geograficzna budynków; z niepokojem zauważa, że zamiana ta powoduje utratę przez Komitet 10 440 m² powierzchni biurowej i tym samym konieczność znalezienia po zamianie dodatkowych biur dla około 200 pracowników, czego nie udało się całkowicie zrekompensować w krótkim okresie alternatywnymi środkami, takimi jak zwiększenie wykorzystania powierzchni w innych budynkach i zwiększenie wymiaru telepracy, i co będzie wymagało zakupu innego sąsiadującego budynku w celu zrekompensowania tej redukcji; zwraca również uwagę na konieczność renowacji budynku VMA w perspektywie krótko- i średnioterminowej; obawia się konsekwencji, jakie umowa ta będzie miała nie tylko dla finansów Komitetu, ale również dla dobrostanu pracowników; ubolewa, że nie skonsultowano się z Wydziałem Prawnym w sprawie o takim zakresie i znaczeniu dla Komitetu;
22. zauważa, że komitety utworzyły niedawno wspólną grupę roboczą, która ma przygotować kolejną analizę, aby znaleźć odpowiednie rozwiązania; zauważa, że inna grupa robocza ma za zadanie zastanowić się nad nowymi sposobami pracy; podkreśla, że zamiana budynków w żadnym razie nie może mieć negatywnego wpływu na dobrostan pracowników, sposób pracy ani przestrzeń przeznaczoną do pracy; przypomina o wymogu skonsultowania się z pracownikami w sprawie zamiany budynków oraz uwzględnienia ich opinii; zwraca się do komitetów o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Budżetowej o osiągniętych wynikach;
23. wyraża poważne obawy w związku z potwierdzeniem obecności azbestu w krytycznych miejscach budynku VMA, w tym na parkingu; ubolewa nad faktem, że inwentaryzację, zrealizowaną przez wyspecjalizowanego wykonawcę zewnętrznego, przeprowadzono we wrześniu 2019 r., dopiero miesiąc po podpisaniu umowy z Komisją; ubolewa, że umowę podpisano bez poinformowania wszystkich zainteresowanych stron w odpowiednim czasie, iż w budynku VMA może być obecny azbest; ubolewa również nad faktem, że członkowie i pracownicy nie zostali poinformowani o sytuacji, i uważa, że nie wystarczy publikować informacji na stronie intranetowej Komitetu, gdzie trudno je znaleźć;
24. zauważa, że we wrześniu 2019 r. komitety otrzymały świadectwo bezpieczeństwa budynku VMA, jeśli chodzi o obecność azbestu, oraz że w świadectwie tym określono, iż budynek zawiera azbest, ale nie stwarza to zagrożenia przy normalnym użytkowaniu budynku; biorąc pod uwagę zwłaszcza fakt, że dalsze wykorzystanie budynku nie będzie normalnym użytkowaniem, lecz będą prowadzone tam roboty budowlane, jest głęboko zaniepokojony przyszłym rozwojem tej sytuacji;
25. zauważa, że skutki długotrwałego i niebezpiecznego narażenia na działanie azbestu są dobrze udokumentowane i zawsze są źródłem niepokoju i sygnałem alarmowym dla ogółu ludności; zwraca się do obu komitetów, by prowadziły politykę całkowitej i aktywnej przejrzystości oraz informowały, jak radzą sobie z sytuacją w budynku VMA przed jego faktycznym zajęciem i po wprowadzeniu się doń, a jednocześnie by unikały wywoływania paniki;
26. uznaje strategię Komitetu w zakresie nieruchomości zatwierdzoną 29 listopada 2017 r., której priorytety to „koncentracja geograficzna” i „połączenie fizyczne” z głównym budynkiem komitetów, budynkiem Jacques Delors, co przynosi znaczne korzyści finansowe i pozafinansowe; zauważa, że budynek VMA będzie wymagał niewielkiej renowacji w najwcześniejszym możliwym terminie (2020–2022) oraz gruntowniejszego remontu, gdy w 2028 r. komitety staną się w pełni właścicielami budynku VMA; zauważa, że koszty zostaną pokryte przez komitety zgodnie z kluczem podziału mającym zastosowanie na mocy umowy o współpracy administracyjnej;

27. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie wdrożone dotychczas środki w celu zapewnienia odpowiednich norm bezpieczeństwa i cyberbezpieczeństwa; zauważa, że po zainstalowaniu nowego wyposażenia do kontroli wstępu i podjęciu działań w zakresie bezpieczeństwa informatycznego odpowiednie normy bezpieczeństwa osiągnęły ten sam poziom co standardy Parlamentu i Komisji;
28. ubolewa nad faktem, że Komitet nie posiada jeszcze ram prawnych regulujących rozpatrywanie przypadków molestowania z udziałem członków Komitetu; przypomina apel Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich do instytucji Unii o przyjęcie przepisów dotyczących molestowania mających zastosowanie do ich członków; zwraca się do Komitetu o pilne przyjęcie takich przepisów, na wzór decyzji Prezydium Parlamentu z 2 lipca 2018 r. w sprawie skarg dotyczących molestowania; wzywa Komitet do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania o podjętych działaniach;
29. apeluje do Komitetu o nasilenie działań związanych z planowanym kodeksem postępowania jego członków w związku z zapobieganiem konfliktom interesów i ich zwalczaniem; zwraca się do Komitetu, by dopilnował publikacji odnośnych przepisów i procedur na swoich stronach internetowych;
30. uznaje posiadany przez Komitet solidny mechanizm zwalczania przypadków molestowania z udziałem wyłącznie pracowników, zawierający przepisy wewnętrzne wdrażające odpowiednie przepisy regulaminu pracowniczego; z zadowoleniem przyjmuje zapewnianie szkoleń dla wszystkich pracowników na temat zapobiegania molestowaniu, koncentrujących się na istniejących zasadach, przepisach i procedurach dotyczących skarg w sprawie molestowania; zauważa, że w Komitecie działa zespół mężów zaufania (liczący obecnie sześciu mianowanych członków i dwóch umieszczonych na liście rezerwowej), którzy przed objęciem funkcji zostali przeszkoleni;
31. zauważa, że w związku z umową o współpracy podpisaną z Parlamentem i wynikającym stąd zmniejszeniem liczby tłumaczy wzrosły środki na outsourcing tłumaczeń pisemnych; zauważa, że w 2018 r. outsourcing tłumaczeń pisemnych osiągnął poziom 20,2 %, czyli nieco powyżej wyznaczonego poziomu 20 %, co wynikało częściowo również z wysokiego obciążenia pracą (wyższego o 21 % niż w tym samym okresie w 2017 r.); zauważa ponadto, że całkowity koszt tłumaczeń zleconych na zewnątrz w 2018 r. wyniósł 3 251 855 EUR, natomiast kwota, która stanowiłaby całkowity koszt tłumaczenia wewnętrznego, wynosi 5 263 108 EUR;
32. docenia wysiłki komitetów, które doprowadziły do znacznej reorganizacji w ramach nowej strategii na rzecz bardziej zasobooszczędnej wielojęzyczności; wyraża ubolewanie, że w latach 2014–2017 przeniesienia stanowisk ze służb językowych do służb Parlamentu musiały być kompensowane zwiększoną liczbą pracowników kontraktowych; wzywa Komitet, aby regularnie informował Parlament o związanej z tym sytuacji;
33. odnotowuje sprawozdanie z oceny projektu pilotażowego dotyczącego wspólnego zarządzania niektórymi działami tłumaczeń, w którym wskazano – oprócz zmniejszenia kosztów zarządzania – dodatkowe synergie na poziomie usług asystentów tłumaczeniowych po połączeniu wszystkich działów tłumaczeniowych i wprowadzeniu wszystkich niezbędnych warunków technicznych; zauważa, że prezydium Komitetu upoważniło swojego sekretarza generalnego, aby we współpracy z sekretarzem generalnym EKES-u opracował i zaproponował nowy plan zatrudnienia; zauważa, że połączenie działów pilotażowych zostało potwierdzone oraz że w 2019 r. mają nastąpić dwa kolejne połączenia; wzywa Komitet do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania ze wszystkich działań podjętych, by zapewnić stabilność tłumaczeń pisemnych;
34. odnotowuje wysiłki na rzecz dalszego uproszczenia procesów kadrowych, w szczególności przez stopniowe wprowadzanie obiegu dokumentów, takich jak faktury, zlecenia wyjazdów służbowych, akta itp., w formie elektronicznej; wzywa Komitet do wzmożenia wysiłków służących modernizacji procedur udzielania zamówień związanych z narzędziami informatycznymi i ustanowienia elektronicznego obiegu zadań, aby umożliwić odejście od dokumentów papierowych; odnotowuje znaczne postępy w zakresie e-fakturowania, które z punktu widzenia technologii informatycznych jest obecnie w pełni operacyjne;
35. odnotowuje plan zatrudnienia przewidujący 538 pracowników w 2018 r. (w porównaniu z 533 w 2017 r.); z zadowoleniem przyjmuje niższy wskaźnik wakatów w 2018 r. (poniżej 2 %) niż w 2017 r. (około 2,5 %); wyraża zadowolenie, że w 2018 r. rozpoczęto procedurę oceny obciążenia pracą, aby uzyskać przegląd efektywnego wykorzystania zasobów ludzkich w Komitecie i wskazać ewentualne luki; zauważa, że sprawozdanie końcowe przedstawiono wiosną 2019 r.; zwraca się o dokładne monitorowanie sytuacji w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności Komitetu;

36. wyraża zadowolenie z wprowadzenia nowego systemu oceny koncentrującego się na indywidualnych wynikach oraz nowego systemu awansu w oparciu o zasługi, które to systemy były przedmiotem intensywnego dialogu społecznego w 2018 r.; dostrzega, że wdrożenie planu działania w następstwie badania zadowolenia pracowników zorganizowanego pod koniec 2016 r. zaowocowało programem zarządzania dla kierowników średniego i niższego szczebla, obejmującym zagadnienia powiązane z zadowoleniem personelu;
37. wyraża zadowolenie, że na przestrzeni lat wskaźnik absencji zmniejszał się (z 4,86 % w 2015 r., 4,6 % w 2016 r. i 4,5 % w 2017 r. do 4,29 % w 2018 r.); zauważa jednak, że w 2018 r. 23 pracowników przebywało na zwolnieniu chorobowym dłużej niż 90 dni, co obejmuje trzy przypadki zwolnienia chorobowego trwającego odpowiednio 352, 296,5 i 280,5 dni, związane z poważnymi chorobami; przyjmuje do wiadomości kompleksową politykę Komitetu w zakresie zarządzania absencją, w tym działania następcze w związku z nieobecnościami i wdrożenie ustrukturyzowanej polityki w zakresie powrotu do pracy;
38. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie środki dotyczące równości szans podjęte w odniesieniu do niepełnosprawności, różnorodności i równowagi płci, takie jak sieć lokalnych punktów kontaktowych ds. równości szans w odpowiednich dyrekcjach, w celu zwiększenia świadomości i wdrożenia działań we wszystkich departamentach Komitetu; z zadowoleniem przyjmuje działania Komitetu związane z elastycznymi warunkami pracy, mające umożliwić pracownikom obu płci wykonywanie obowiązków kierowniczych dzięki lepszemu godzeniu obowiązków rodzinnych i zawodowych;
39. z zainteresowaniem zauważa, że Komitet przyjął zintegrowaną strategię zarządzania talentami obejmującą szeroki zakres obszarów i polityk, aby ostatecznie przyczynić się do poprawy wyników i zaangażowania personelu; zauważa, że szczebel zastępców kierowników działu, szefów sektorów i kierowników zespołów oficjalnie uznano za nowy szczebel kierowniczy oraz że Komitet zorganizował odpowiednie szkolenia wewnętrzne;
40. dostrzega starania Komitetu, by osiągnąć równowagę geograficzną na stanowiskach kierowniczych w Komitecie, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2014 r. lub później, co doprowadziło do osiągnięcia poziomu 22,2 % osób z tych państw członkowskich na stanowiskach kierowniczych (w porównaniu z poziomem docelowym wynoszącym 20 %), czyli nieznacznie powyżej odsetka ludności tych państw w Unii;
41. odnotowuje trudności Komitetu, jeśli chodzi o zwiększenie odsetka kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego i wyższego szczebla (35,6 % kobiet na stanowiskach kierowniczych); przyjmuje do wiadomości fakt, że Komitet jest instytucją o ograniczonych rozmiarach i ze stosunkowo młodą grupą kierowników średniego szczebla; zauważa takie działania jak przewodnik dobrych praktyk w dziedzinie rekrutacji, przekształcony w instrukcję służbową wprowadzającą przepis zobowiązujący do powoływania w skład każdej komisji rekrutacyjnej zarówno mężczyzn, jak i kobiet; wzywa Komitet do dalszej intensyfikacji wysiłków i do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania z osiągniętych postępów;
42. ponownie podkreśla konieczność usprawnienia i przyspieszenia procedury udzielenia absolutorium; w związku z tym proponuje ustalenie terminu przedłożenia rocznego sprawozdania z działalności na dzień 31 marca roku następującego po danym roku budżetowym; z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komitetu do przyjęcia tej najlepszej praktyki, co powinno ułatwić poparcie wniosku o skrócenie terminów w harmonogramie procedury udzielania absolutorium;
43. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ogólnie z oceny śródkresowej przeprowadzonej na początku 2018 r. wynika, iż porozumienie o współpracy międzyinstytucjonalnej między komitetami funkcjonuje dobrze; zauważa, że wspólne służby obsługują oba komitety w dziedzinie tłumaczeń, infrastruktury, logistyki i informatyki; zauważa, że razem z odnośnymi wydatkami związanymi z wynagrodzeniami roczna wartość pieniężna wspólnych służb przekracza 100 mln EUR;
44. zauważa, że umowa o współpracy między komitetami, podpisana w 2016 r., ustanawia solidne ramy prawne długoterminowej, efektywnej i skutecznej współpracy, a także pokazuje, że komitety działają na zasadach partnerstwa, w poszanowaniu swoich uprawnień i prerogatyw; zauważa, że umowa wygasła 31 grudnia 2019 r. oraz że podjęto decyzję o jej przedłużeniu na jeden rok, na czas negocjacji nowej umowy; zwraca się do komitetów o dołożenie niezbędnych starań, aby zawrzeć nową umowę możliwie najszybciej i tym samym umożliwić dalszą synergię i oszczędności;

45. przypomina po raz kolejny, że komitety przeznaczyły mniej niż 3 % swojego całkowitego budżetu na IT i że projekty i wyposażenie IT są od lat strukturalnie niedofinansowane; z zaniepokojeniem zauważa, że aby rozwiązać problem zaległości w projektach i systemach IT, komitety nadal stosują pod koniec roku przesunięcia zbiorcze w celu sfinansowania projektów IT; zwraca się do komitetów, aby jak najszybciej wdrożyły nową strategię cyfrową i wieloletni plan wydatków informatycznych;
46. wzywa Komitet do dalszej analizy sytuacji, aby wyznaczyć dodatkowe obszary działalności wspólnych służb z EKES-em; podkreśla, że tego rodzaju współpraca międzyinstytucjonalna może znacznie zmniejszyć ogólne wydatki Komitetu; zwraca się do Komitetu, by poinformował Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu o osiągniętych wynikach;
47. gratuluje Komitetowi szkolenia w trybie e-learningu, które obejmuje konkretny obszar poświęcony etyce, przeznaczone jest głównie dla nowych pracowników i zostało umieszczone na pierwszej stronie intranetu Komitetu, aby zapewnić wszystkim łatwy dostęp; docenia publikację – w trosce o przejrzystość – strategii politycznych, takich jak procedury informowania o nieprawidłowościach i polityka dotycząca działalności zawodowej byłych urzędników wyższego szczebla, na stronie internetowej Komitetu; zachęca Komitet do dalszej faktycznej cyfryzacji oferowanych usług;
48. przypomina, że 23 sierpnia 2018 r. były audytor wewnętrzny złożył – na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego – skargę do organu powołującego przeciwko Komitetowi w następstwie decyzji Komitetu z 24 maja 2018 r. o odmowie uznania go za sygnalistę działającego w dobrej wierze; wyraża głębokie ubolewanie z powodu decyzji Komitetu, sprzecznej ze stanowiskiem Parlamentu, zgodnie z którym audytor wewnętrzny jest sygnalistą działającym w dobrej wierze, co potwierdzono w rezolucji Parlamentu w sprawie absolutorium za 2001 r. ⁽¹⁾; zachęca Komitet, by uznał w pełni status audytora wewnętrznego oraz przeprosił publicznie za niewłaściwe rozpatrzenie jego sprawy;
49. zauważa, że 20 grudnia 2019 r. Komitet zaproponował byłemu audytorowi wewnętrznemu pozasądowe rozstrzygnięcie sporu pod warunkiem zawarcia umowy poufności, która to propozycja została przez byłego audytora wewnętrznego odrzucona z powodu braku przejrzystości; zachęca Komitet, by zrewidował swoją propozycję i formalnie uznał byłego audytora wewnętrznego za sygnalistę działającego w dobrej wierze oraz umożliwił – w interesie przejrzystości – upublicznienie wszelkich porozumień pojednawczych;
50. wyraża ubolewanie, że nie doszło jeszcze do wszczęcia procedury mediacji między Komitetem a byłym audytorem wewnętrznym, co postulowano w rezolucji Parlamentu w sprawie absolutorium za 2017 r. ⁽²⁾, oraz że rozpoczęcie procedury planuje się dopiero na początek 2020 r.; ponadto ubolewa, że Komitet potrzebował ponad dwudziestu lat, aby rozpocząć procedurę mediacji z byłym audytorem wewnętrznym; ponawia zdecydowane poparcie, wyrażone w licznych rezolucjach Parlamentu, dla uczciwego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia sporu z byłym audytorem wewnętrznym, oraz opowiada się za tym, aby Komitet publicznie przeprosił za nadużycia, jakich dopuścił się w związku z tą sprawą;
51. zwraca uwagę na decyzję trzeciego Komitetu ds. Inwalidztwa, w której jednomyślnie potwierdzono, że audytor wewnętrzny został zwolniony z przyczyn zawodowych i był ofiarą nękania ze strony Komitetu;
52. zauważa, że 20 grudnia 2019 r. Komitet zaproponował ugodę pozasądową i przedstawił projekt oświadczenia publicznego, lecz były audytor wewnętrzny je odrzucił i wyraził życzenie wszczęcia procedury mediacji jako najodpowiedniejszego sposobu sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy;
53. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie posłanki do Parlamentu Europejskiego Sophie in 't Veld na mediatora w przedmiotowej sprawie w celu osiągnięcia kompromisu między byłym audytorem wewnętrznym i Komitetem; przypomina o swoim postulatcie, zgodnie z którym mediacja taka powinna również dotyczyć statusu byłego audytora wewnętrznego jako sygnalisty działającego w dobrej wierze (co Parlament uznał w swojej rezolucji w sprawie absolutorium za 2001 r.) oraz faktu, że zgłaszając nieprawidłowości w instytucjach unijnych, działał on w interesie Unii;
54. zwraca się do Komitetu, by szybko zaakceptował mediację w celu wdrożenia decyzji trzeciego Komitetu ds. Inwalidztwa i podjęcia wszelkich niezbędnych działań w odpowiedzi na wnioski Parlamentu zawarte w jego wcześniejszych rezolucjach;

⁽¹⁾ Resolution of the European Parliament of 29 January 2004 containing the comments accompanying the decision concerning the discharge in respect of the implementation of the general budget of the European Union for the 2001 financial year — Section VII — Committee of the Regions, (Dz.U. L 57 z 25.2.2004, s. 8).

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego (UE) 2019/1429 z 26 marca 2019 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja VII – Komitet Regionów (Dz.U. L 249 z 27.9.2019, s. 123).

55. zwraca uwagę, że w związku z polityką „drzwi obrotowych” Komitet dba o to, by wszystkich pracowników odchodzących ze służby, w szczególności kadrę kierowniczą wyższego szczebla, proaktywnie i systematycznie informowano o obowiązku zgłaszania zamiaru podjęcia działalności zawodowej; wyraża zadowolenie, że Komitet również przypomina pracownikom, którzy opuszczają służbę tymczasowo ze względu na bezpłatny urlop lub niepełnosprawność, o obowiązkach wynikających z art. 16 regulaminu pracowniczego i wewnętrznej decyzji Komitetu nr 66/2014 w sprawie działań i prac zewnętrznych;
 56. zauważa, że Rada postanowiła, iż od dnia, w którym wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii stanie się prawnie skuteczne, trzy z 24 mandatów przydzielonych Zjednoczonemu Królestwu zostaną przydzielone Estonii, Cypru i Luksemburgowi; zauważa, że w związku z tym liczba mandatów w Komitecie zostanie zmniejszona tylko o 21;
 57. zwraca uwagę na wszystkie wyniki osiągnięte w ostatnich latach w obszarach takich jak: budżetowanie zadaniowe, ramy etyczne wraz ze wszystkimi powiązаныmi zasadami i procedurami, nasilone działania komunikacyjne i rosnąca liczba środków służących poprawie przejrzystości; z zadowoleniem przyjmuje znaczną liczbę międzyinstytucjonalnych umów o świadczenie usług i o współpracy; podkreśla znaczenie współpracy i wymiany doświadczeń między instytucjami i organami Unii; proponuje, by Komitet przeanalizował możliwość sformalizowania działań służących tworzeniu sieci kontaktów w różnych dziedzinach w celu wymiany najlepszych praktyk i wypracowywania wspólnych rozwiązań.
-